

Dokument z posiedzenia

A9-0164/2024

4.4.2024

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia powrotowej procedury granicznej i zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1148 (COM(2016)0467/COM(2020)0611) – C9-0039/2024 – 2016/0224B(COD))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Fabienne Keller

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą* w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą* w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą* w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz wskazujący obowiązujący akt i czwarty wiersz wskazujący przepis tego aktu, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą*. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu *wytłuszczonym drukiem i kursywą* i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE PODSTAWY PRAWNEJ	35
PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	43

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia powrotowej procedury granicznej i zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1148 (COM(2016)0467/COM(2020)0611) – C9-0039/2024 – 2016/0224B(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2016)0467 oraz zmieniony wniosek COM(2020)0611),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2 lit. d) i art. 79 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0039/2024),
- uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
- uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 79 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 14 grudnia 2016 r.¹ i z dnia 25 lutego 2021 r.²,
- uwzględniając opinie Komitetu Regionów z dnia 8 lutego 2017 r.³ i z dnia 19 marca 2021 r.⁴,
- uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 oraz przekazane pismem z dnia 8 lutego 2024 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia tego stanowiska, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z 21 lutego 2024 r. zezwalającą Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych na podzielenie tej procedury ustawodawczej i złożenie dwóch odrębnych tekstów skonsolidowanych do rozpatrzenia na posiedzeniu plenarnym,
- uwzględniając art. 59 i 40 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0164/2024),

¹ Dz.U. C 75 z 10.3.2017, s. 97.

² Dz.U. C 155 z 30.4.2021, s. 64.

³ Dz.U. C 207 z 30.6.2017, s. 67.

⁴ Dz.U. C 175 z 7.5.2021, s. 32.

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

*w sprawie ustanowienia powrotowej procedury granicznej i zmiany rozporządzenia
(UE) 2021/1148*

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego **art. 77 ust. 2** i art. 79 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

uwzględniając opinie Komitetu Regionów⁶,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁷,

a także mając na uwadze, co następuje:

* Poprawki: nowy lub zmieniony tekst zaznacza się wytłuszczonym drukiem i kursywą; skreślenia zaznacza się symbolem **■**.

⁵ *Dz.U. C 75 z 10.3.2017, s. 97 i Dz.U. C 155 z 30.4.2021, s. 64.*

⁶ *Dz.U. C 207 z 30.6.2017, s. 67 i Dz.U. C 175 z 7.5.2021, s. 32.*

⁷ *Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia [(Dz.U. ...)] / (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] oraz decyzja Rady z dnia*

- (1) *Unia, ustanawiając przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, powinna zapewniać brak kontroli osób na granicach wewnętrznych, rozwijać wspólną politykę w dziedzinie azylu i migracji, kontroli granic zewnętrznych oraz powrotów, a także zapobiegać niedozwolonemu przemieszczaniu się między państwami członkowskimi, w oparciu o solidarność i sprawiedliwy podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi, co ma być również sprawiedliwe wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców i ma przebiegać w pełnym poszanowaniu praw podstawowych.*

- (2) *Celem niniejszego rozporządzenia jest usprawnienie, uproszczenie i zharmonizowanie ustaleń proceduralnych obowiązujących w państwach członkowskich poprzez ustanowienie granicznej procedury powrotu. Procedura ta powinna mieć zastosowanie do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, których wnioski zostały odrzucone w kontekście granicznej procedury azylowej przewidzianej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...⁸⁺ (zwanej dalej „azyłową procedurą graniczną”).*
- (3) *W przypadku państw członkowskich niezwiązanych rozporządzeniem (UE) 2024/...⁺⁺ odesłania w niniejszym rozporządzeniu do przepisów rozporządzenia (UE) .../...⁺⁺ należy rozumieć jako odesłania do wszelkich równoważnych przepisów, które państwa te mogły wprowadzić do swojego prawa krajowego.*
- (4) *W odniesieniu do traktowania osób objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie związane są zobowiązaniami wynikającymi z instrumentów prawa międzynarodowego, których są stronami.*
- (5) *Stosując przepisy niniejszego rozporządzenia, które mogą dotyczyć małoletnich, państwa członkowskie powinny przede wszystkim uwzględniać najlepszy interes dziecka.*

⁸ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... ustanawiające wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylające dyrektywę 2013/32/UE (Dz.U. L, ..., ELI: ...).*

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) oraz podać w przypisie numer, datę i odniesienie do publikacji tego rozporządzenia w Dz.U.*

⁺⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS16/24 (2016/0224A(COD)).*

- (6) *W wielu przypadkach wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej są składane na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, w tym przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej, to znaczy w momencie niedozwolonego przekroczenia granicy zewnętrznej lub w pobliżu tej granicy zewnętrznej po jej przekroczeniu, lub przez osoby, które zostały sprowadzone na ląd w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz objęcia obywateli państw trzecich i bezpaństwowców odpowiednimi procedurami konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Po kontroli przesiewowej obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być obejmowani odpowiednią procedurą azylową lub procedurą powrotu albo powinni otrzymać odmowę wjazdu. Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie, odpowiednio, azylu i powrotów. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich nielegalnie przybywających osób.*

- (7) *Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów postępowania odwoławczego przewidzianego w rozporządzeniu (UE) .2024/...⁺ lub jeżeli sąd lub trybunał postanowiły, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik takiego postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w okresie nieprzekraczającym 12 tygodni. Okres ten należy liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie mają już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.*
- (8) *Aby zagwarantować równe traktowanie wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, których wniosek został odrzucony w kontekście procedury granicznej, w przypadku gdy państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁹ na podstawie odpowiedniego odstępstwa tam określonego do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, , i nie wydaje decyzji nakazującej powrót wobec danego obywatela państwa trzeciego, traktowanie i poziom ochrony danej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, danego obywatela państwa trzeciego lub danego bezpaństwowca powinny być zgodne z przepisami dyrektywy 2008/115/WE dotyczącymi stosowania bardziej korzystnych przepisów w odniesieniu do obywateli państw trzecich, wyłączonych z zakresu stosowania tej dyrektywy, i powinny być równoważne przepisom stosowanym wobec osób podlegających decyzji nakazującej powrót.*

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

- (9) *Podczas stosowania granicznej procedury powrotu zastosowanie powinny mieć niektóre przepisy dyrektywy 2008/115/WE, ponieważ regulują one elementy granicznej procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności przepisy dotyczące definicji, stosowania korzystniejszych przepisów, zasady non-refoulement, najlepszego interesu dziecka, życia rodzinnego i stanu zdrowia, ryzyka ucieczki, obowiązku współpracy, terminu dobrowolnego wyjazdu, decyzji nakazującej powrót, wydalenia, odroczenia wydalenia, powrotu i wydalenia małoletnich bez opieki, zakazów wjazdu, gwarancji do czasu powrotu, detencji, warunków detencji, stosowania detencji wobec małoletnich i rodzin oraz sytuacji nadzwyczajnych. Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich i bezpaństwowców podlegających granicznej procedurze powrotu, należy wyznaczyć termin dobrowolnego wyjazdu. Ten termin dobrowolnego wyjazdu powinien być wyznaczany tylko na wniosek i nie powinien przekraczać 15 dni, a jego wyznaczenie nie powinno oznaczać przyznania prawa wjazdu na terytorium danego państwa członkowskiego. Dane osoby powinny przekazać właściwym organom wszelkie posiadane przez siebie ważne dokumenty podróży, o ile jest to konieczne do zapobieżenia ucieczce tych osób. Przepisy dotyczące powrotu określone w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla możliwości państw członkowskich podjęcia w dowolnym momencie uznaniowej decyzji o przyznaniu obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającemu na ich terytorium niezależnego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia przyznającego prawo do pobytu, ze względu na jego ciężką sytuację lub z przyczyn humanitarnych lub z innych przyczyn.*

- (10) *Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie powróci lub nie zostanie wydany w maksymalnym okresie przewidzianym w granicznej procedurze powrotu, procedura powrotu powinna być kontynuowana zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE.*
- (11) *W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, wobec których zastosowano detencję podczas azylowej j procedury granicznej przewidzianej w rozporządzeniu (UE) .../...⁺, nie mają już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego stosowania detencji i w celu uniemożliwienia wjazdu na ich terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, zgodnie z gwarancjami i warunkami stosowania detencji określonej w dyrektywie 2008/115/WE. Powinna istnieć możliwość zastosowania detencji wobec osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, wobec których nie zastosowano detencji podczas azylowej procedury granicznej i którzy nie mają już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki lub jeżeli dana osoba unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stanowi ona zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Detencję powinno się stosować jak najkrócej i przez okres nie dłuższy niż maksymalny czas trwania granicznej procedury powrotu. Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie powróci lub nie zostanie wydany w tym okresie, a graniczna procedura powrotu przestaje być stosowana, zastosowanie powinna mieć dyrektywa 2008/115/WE. Maksymalny okres stosowania detencji określony w tej dyrektywie powinien obejmować okres stosowania detencji podczas granicznej procedury powrotu.*

⁺ *Dz. U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 16/24 (2016/0224(COD)).*

(12) *Powrotowa procedura graniczna powinna, w sytuacji kryzysowej określonej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...¹⁰⁺, ułatwiać przeprowadzenie powrotu nielegalnie przebywających na terytorium danego państwa obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, których wniosek został odrzucony w ramach azylowej procedury granicznej prowadzonej w kontekście sytuacji kryzysowej i którzy nie mają prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie – w tym celu w jej ramach należy zapewnić właściwym organom krajowym niezbędne narzędzia i dostatecznie dużo czasu na przeprowadzenie procedur powrotu z należytą starannością. Aby móc skutecznie reagować na sytuacje kryzysowe, powinno być również możliwe stosowanie powrotowej procedury granicznej prowadzonej w kontekście sytuacji kryzysowej wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, obywateli państw trzecich i bezpaństwowców podlegających powrotowej procedurze granicznej, których wniosek został odrzucony przed przyjęciem decyzji wykonawczej Rady przewidzianej w rozporządzeniu (UE) 2024/...⁺⁺ stwierdzającej, że dane państwo członkowskie stoi w obliczu sytuacji kryzysowej, i którzy – po przyjęciu takiej decyzji – nie mają prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.*

¹⁰ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i sytuacje spowodowane działaniem siły wyższej w dziedzinie migracji i azylu oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1147 (Dz.U. L, ..., ELI: ...).*

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 19/24 (2020/0277(COD)) oraz podać w przypisie numer, datę i odniesienie do publikacji tego rozporządzenia w Dz.U.*

⁺⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 19/24 (2020/0277(COD)).*

- (13) *Zgodnie z art. 72 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) niniejsze rozporządzenie nie narusza wykonywania spoczywających na państwach członkowskich obowiązków dotyczących utrzymania porządku publicznego oraz ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego.*
- (14) *Aby do czasu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zapewnić spójne wykonywanie przepisów dotyczących granicznej procedury powrotu określonych w niniejszym rozporządzeniu, należy opracować i zrealizować plany wdrażania na poziomie unijnym i krajowym określające niedociągnięcia i etapy operacyjne w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.*
- (15) *Stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno być poddawane ocenie w regularnych odstępach czasu.*
- (16) *Celem strategicznym Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (IZGW), ustanowionego w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148¹¹, jest zapewnienie solidnego i skutecznego europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi, w tym poprzez zapobieganie nielegalnej imigracji i wykrywanie jej oraz poprzez skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi. Umożliwienie finansowania – z tego instrumentu – wsparcia na rzecz działań solidarnościowych w kontekście rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...¹²⁺ przyczyniłoby się do osiągnięcia celów rozporządzenia (UE) 2021/1148. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2021/1148.*

¹¹ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 48).*

¹² *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 i uchylecia rozporządzenia (UE) nr 604/2013 (Dz.U. ..., ELI:...).*

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) oraz podać w przypisie numer, datę i odniesienie do publikacji tego rozporządzenia w Dz.U.*

(17) Aby wesprzeć wysiłki państw członkowskich w zakresie stosowania rozporządzenia (UE) 2024/...⁺⁺, powinno być możliwe uruchomienie zasobów IZGW i innych odpowiednich funduszy unijnych (zwanych dalej „funduszami”), zgodnie z przepisami regulującymi wykorzystanie funduszy i bez uszczerbku dla innych priorytetów wspieranych przez fundusze. W tym kontekście państwa członkowskie powinny móc korzystać z alokacji przyznawanych w ramach swoich odpowiednich programów, w tym z kwot udostępnionych w następstwie przeglądu śródkresowego. W ramach instrumentów tematycznych powinno być możliwe udostępnianie dodatkowego wsparcia, w szczególności dla tych państw członkowskich, które mogą potrzebować zwiększenia swoich zdolności na granicach.

⁺⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS ...21/24 (2020/0279(COD)).

- (18) *Należy zmienić rozporządzenie (UE) 2021/1148, aby zagwarantować pełny wkład z budżetu Unii w całkowite wydatki kwalifikowalne na działania solidarnościowe, a także aby wprowadzić szczególne wymogi dotyczące sprawozdawczości w odniesieniu do tych działań w ramach istniejących obowiązków sprawozdawczych dotyczących wdrażania funduszy. Rozporządzenie to należy zmienić także po to, by umożliwić państwom członkowskim przekazywanie wkładów finansowych na rzecz Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej w formie zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel.*
- (19) *Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia – a mianowicie ustanowienie granicznej procedury powrotu, wprowadzenie tymczasowych przepisów szczegółowych zapewniających, aby państwa członkowskie były w stanie reagować na sytuacje kryzysowe, oraz umożliwienie finansowania na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1148 wsparcia na rzecz działań solidarnościowych w kontekście rozporządzenia (UE) 2024/...⁺ – nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.*
- (20) *Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.*

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).*

- (21) *Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹³; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.*
- (22) *W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁴, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE¹⁵.*
- (23) *W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁶, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹⁷.*

¹³ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

¹⁴ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹⁵ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

¹⁶ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹⁷ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

- (24) *W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁸, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹⁹.*
- (25) *Niniejsze rozporządzenie zapewnia poszanowanie praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). Niniejsze rozporządzenie służy w szczególności zapewnieniu pełnego poszanowania godności ludzkiej oraz wspieraniu stosowania art. 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 i 47 Karty,*

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹⁸ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹⁹ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

- 1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia graniczną procedurę powrotu. Ma ono zastosowanie do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, których wnioski zostały odrzucone w kontekście azylowej procedury granicznej przewidzianej w art. 43–54 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺ (zwanej dalej „azyłową procedurą graniczną”). Ustanawia także tymczasowe przepisy szczegółowe dotyczące powrotowej procedury granicznej w sytuacjach kryzysowych określonych w art. 1 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺⁺.*
Ponadto niniejsze rozporządzenie zmienia rozporządzenie (UE) 2021/1148 w celu umożliwienia finansowania na mocy tego rozporządzenia wsparcia na rzecz działań solidarnościowych w kontekście rozporządzenia (UE) 2024/...⁺⁺⁺
- 2. Tymczasowe środki przyjmowane na podstawie rozdziału III niniejszego rozporządzenia spełniają wymogi konieczności i proporcjonalności, są odpowiednie do osiągnięcia ich ustalonych celów i do zapewniania ochrony praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, a także są spójne z zobowiązaniami państw członkowskich wynikającymi z Karty i prawa międzynarodowego.*

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)).

⁺⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 19/24 (2020/0277(COD)).

⁺⁺⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS .../... 21/24 (2020/0279(COD)).

3. *Środki przewidziane w rozdziale III niniejszego rozporządzenia stosuje się wyłącznie w zakresie, w jakim ściśle wymaga tego sytuacja, tymczasowo i w ograniczony sposób oraz wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Na wniosek państwa członkowskie mogą stosować środki przewidziane w rozdziale III wyłącznie w zakresie przewidzianym w decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) .2024...⁺*

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 19/24 (2020/0277(COD)).*

Artykuł 2

Odesłania do rozporządzenia (UE) 2024/...⁺

W przypadku państw członkowskich niezwiązanych rozporządzeniem (UE) 2024/...⁺ odesłania w niniejszym rozporządzeniu do przepisów rozporządzenia (UE) 2024/...⁺ rozumie się jako odesłania do równoważnych przepisów, które państwa te mogły wprowadzić do swojego prawa krajowego.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” lub „wniosek” oznacza wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej lub wniosek zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺;*
- b) „osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową” oznacza osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) .../...⁺.*

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 16/24(2016/0224A(COD)).*

ROZDZIAŁ II

POWROTOWA PROCEDURA GRANICZNA

Artykuł 4

Powrotowa procedura graniczna

- 1. Obywatelom państw trzecich i bezpaństwowcom, których wnioski zostały odrzucone w kontekście azylowej procedury granicznej, nie zezwala się na wjazd na terytorium danego państwa członkowskiego.*
- 2. Państwa członkowskie zobowiązują osoby, o których mowa w ust. 1, do pobytu w miejscach na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu lub w strefach tranzytowych przez okres nieprzekraczający 12 tygodni. W przypadku gdy państwo członkowskie nie może umieścić takich osób w tych miejscach, może skorzystać z innych miejsc na swoim terytorium.*

Ten 12-tygodniowy okres zaczyna się w dniu, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie. Wymóg pobytu w konkretnym miejscu przewidziany w niniejszym ustępie nie jest uznawany za zezwolenie na wjazd ani pobyt na terytorium państwa członkowskiego. Warunki w tych miejscach muszą spełniać normy odpowiadające warunkom przyjmowania oraz opieki zdrowotnej zgodnie z art. 19 i 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...²⁰⁺⁺⁺, ponieważ mają one zastosowanie do osób wciąż uważanych za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową.

²⁰ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona) (Dz.U. L z ..., ELI: ...).*

⁺⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) oraz podać w przypisie numer, datę i odniesienie do publikacji tego rozporządzenia w Dz.U.*

3. *Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5, art. 6 ust. 1–5, art. 7 ust. 2 i 3, art. 8–11, art. 12, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 2–4 oraz art. 16–18 dyrektywy 2008/115/WE.*
4. *Jeżeli decyzja nakazująca powrót nie może zostać wyegzekwowana w maksymalnym okresie, o którym mowa w ust. 2, państwa członkowskie kontynuują procedury powrotu zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE.*

5. *Bez uszczerbku dla możliwości zapewnienia w dowolnym momencie dobrowolnego powrotu osób, o których mowa w ust. 1, osobom tym wyznacza się termin dobrowolnego wyjazdu, chyba że istnieje ryzyko ucieczki lub jeżeli ich wniosek w kontekście azylowej procedury granicznej został odrzucony jako oczywiście bezzasadny lub jeżeli dana osoba stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich. Termin dobrowolnego wyjazdu wyznacza się tylko na wniosek i nie przekracza on 15 dni, a jego wyznaczenie nie oznacza przyznania prawa wjazdu na terytorium danego państwa członkowskiego. Do celów niniejszego ustępu osoby takie przekazują właściwym organom wszelkie posiadane przez siebie ważne dokumenty podróży, o ile jest to konieczne do zapobieżenia ucieczce.*
6. *Państwa członkowskie, które po odrzuceniu wniosku w kontekście azylowej procedury granicznej wydają odmowę wjazdu na podstawie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399²¹ i które podjęły decyzję o niestosowaniu w takich przypadkach dyrektywy 2008/115/WE na podstawie art. 2 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy, zapewniają, aby traktowanie i poziom ochrony obywateli państw trzecich i bezpaństwowców objętych odmową wjazdu były zgodne z art. 4 ust. 4 dyrektywy 2008/115/WE i były równoważne traktowaniu i poziomowi ochrony określonym w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.*

Artykuł 5

Detencja

1. *Detencję można stosować tylko jako środek ostateczny, jeżeli okaże się to konieczne na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku i jeżeli nie można skutecznie zastosować innych łagodniejszych środków przymusu.*

²¹ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).*

2. *Osoby, o których mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, które zostały umieszczone w detencji podczas azylowej procedury granicznej i które nie mają już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie, nadal mogą zostać umieszczone w detencji do celów uniemożliwienia im wjazdu na terytorium danego państwa członkowskiego, do celów przygotowania ich powrotu lub do celów przeprowadzenia procedury wydalenia.*
3. *Osoby, o których mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wobec których nie zastosowano detencji podczas azylowej procedury granicznej i które nie mają już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie, mogą zostać umieszczone w detencji, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki w rozumieniu dyrektywy 2008/115/WE, jeżeli osoby te utrudniają przygotowanie powrotu lub procedurę wydalenia lub ich unikają lub jeżeli stwarzają zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego.*
4. *Detencję stosuje się jak najkrócej, wyłącznie tak długo, jak długo istnieje racjonalna perspektywa wydalenia, i w okresie, w jakim trwają w tym celu przygotowania, które wykonuje się z należytą starannością. Okres stosowania detencji nie przekracza okresu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, i w przypadku gdy natychmiast po przewidzianym w niniejszym artykule okresie stosowania detencji wydana zostaje kolejna detencja, okres ten jest wliczany do maksymalnych okresów stosowania detencji określonej w art. 15 ust. 5 i 6 dyrektywy 2008/115/WE.*
5. *Do dnia ... [6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu, ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303²², opracowuje, zgodnie z art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia, wytyczne dotyczące różnych praktyk alternatywnych dla detencji, które mogłyby być wykorzystywane w kontekście procedury granicznej.*

²² *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2303 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 439/2010 (Dz.U. L 468 z 30.12.2021, s. 1).*

ROZDZIAŁ III

ODSTĘPSTWA MAJĄCE ZASTOSOWANIE W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH

Artykuł 6

Środki mające zastosowanie w sytuacji kryzysowej do powrotowej procedury granicznej

1. *W sytuacji kryzysowej określonej w art. 1 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺ w odniesieniu do nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, których wniosek został odrzucony w kontekście azylowej procedury granicznej na podstawie art. 11 ust. 3, 4 i 6 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺ i którzy nie mają prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie, państwa członkowskie mogą wprowadzić następujące odstępstwa:*
 - a) *na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą przedłużyć maksymalny okres, przez który ci obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy mają być przetrzymywani w miejscach, o których mowa w tym artykule, o dodatkowy okres nieprzekraczający sześciu tygodni;*
 - b) *na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, okres stosowania detencji nie przekracza okresu, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, i jest wliczany do maksymalnych okresów stosowania detencji określonych w art. 15 ust. 5 i 6 dyrektywy 2008/115/WE.*
2. *Ust. 1 niniejszego artykułu ma również zastosowanie do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, obywateli państw trzecich i bezpaństwowców podlegających azylowej procedurze granicznej, których wniosek został odrzucony przed przyjęciem decyzji wykonawczej Rady, o której to decyzji mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺ i którzy – po przyjęciu tej decyzji wykonawczej – nie mają prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.*

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 19/24 (2020/0277(COD)).*

3. *Organizacje i osoby dopuszczone na mocy prawa krajowego do udzielania porad i doradztwa mają skuteczny dostęp do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową umieszczonych w ośrodkach detencyjnych lub obecnych na przejściach granicznych. Państwa członkowskie mogą wprowadzić ograniczenia takich działań, w przypadku gdy na mocy prawa krajowego ograniczenia takie są obiektywnie konieczne ze względów bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zarządzania administracyjnego ośrodkiem detencyjnym, pod warunkiem że dostęp nie zostanie tym samym drastycznie ograniczony lub uniemożliwiony.*

Artykuł 7

Przepisy proceduralne

W przypadku gdy państwo członkowskie uznaje, że stoi w obliczu sytuacji kryzysowej określonej w art. 1 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2023/...⁺, może złożyć wniosek o zastosowanie odstępstw przewidzianych w art. 6 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy państwo członkowskie złoży taki wniosek, zastosowanie mają, w stosownych przypadkach, art. 2–6 i art. 17 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺. W przypadku gdy wszczęto już procedurę w celu uzyskania odstępstwa na podstawie art. 2 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺, państwa członkowskie mogą złożyć wniosek o zastosowanie odstępstw przewidzianych w art. 6 niniejszego rozporządzenia w kontekście tej procedury.

Artykuł 8

Przepisy szczegółowe i gwarancje

Państwo członkowskie stosujące odstępstwo przewidziane w art. 6 należycie informuje danych obywateli państw trzecich lub danych bezpieczeństwa w języku zrozumiałym dla danej osoby lub w języku, co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest on dla danej osoby zrozumiały, o zastosowanych środkach i o okresie stosowania środków.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 19/24 (2020/0277(COD)).

ROZDZIAŁ IV
ZMIANY W ROZPORZĄDZENIU (UE) 2021/1148

Artykuł 9

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/1148

W rozporządzeniu (UE) 2021/1148 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„11) »działanie solidarnościowe« oznacza działanie, którego zakres jest określony w art. 56 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...⁺, finansowane z wkładów finansowych przekazanych przez państwa członkowskie, o czym mowa w art. 64 ust. 1 tego rozporządzenia.

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 604/2013 (Dz.U. L z..., ..., ELI:...);*

2) w art. 10 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Wsparcie udzielane na podstawie niniejszego rozporządzenia może być finansowane, do celów działań solidarnościowych, z wkładów wnoszonych przez państwa członkowskie oraz innych darczyńców publicznych lub prywatnych jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.”;

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 21/24(2020/0279(COD)) oraz podać w przypisie numer, datę i odniesienie do publikacji tego rozporządzenia w Dz.U.*

3) *w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:*

„7a. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na działania solidarnościowe.”;

4) *w art. 29 ust. 2 akapit pierwszy dodaje się literę w brzmieniu:*

„aa) realizacji działań solidarnościowych, w tym podziału wkładów finansowych według działań oraz opisu głównych rezultatów osiągniętych w wyniku finansowania;”;

- 5) *w załączniku II pkt 1 dodaje się literę w brzmieniu:*
- „ h) wspieranie działań solidarnościowych, zgodnie z zakresem wsparcia określonym w załączniku III pkt 1.”;*
- 6) *W załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:*
- a) *w tabeli 1 pkt I dodaje się kod 030 w brzmieniu:*
- „030 Działania solidarnościowe”;*
- b) *w tabeli 3 wprowadza się następujące zmiany:*
- (i) *kody 005 i 006 otrzymują brzmienie:*
- „005 Specjalny program tranzytowy, o którym mowa w art. 17*
- 006 Działania objęte art. 85 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240”;*
- (ii) *dodaje się kody w brzmieniu:*
- „007 Działania objęte art. 85 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240*
- 008 Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych*
- 009 Działania solidarnościowe”.*

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 10

Możliwość odwołania się przez organy publiczne

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na możliwość odwołania się przez organy publiczne od decyzji administracyjnych lub sądowych, którą przewidziano w prawie krajowym.

Artykuł 11

Obliczanie terminów

Wszelkie okresy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oblicza się następująco:

- a) w przypadku gdy okres wyrażony w dniach, tygodniach lub miesiącach ma zostać obliczony od momentu, w którym miało miejsce dane zdarzenie lub dane działanie, dnia, w którym miało miejsce to zdarzenie lub to działanie, nie uwzględnia się jako dnia należącego do danego okresu;*
- b) okres wyrażony w tygodniach lub miesiącach kończy się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia lub miesiąca, który dniem tygodnia lub miesiąca odpowiada dniowi, w którym nastąpiło zdarzenie lub działanie będące początkiem okresu, który ma zostać obliczony; jeżeli w okresie wyrażonym w miesiącach dzień, w którym okres ten powinien upłynąć, nie występuje w ostatnim miesiącu tego okresu, okres ten kończy się o północy ostatniego dnia tego ostatniego miesiąca;*
- c) terminy obejmują soboty, niedziele oraz dni ustawowo wolne od pracy w danym państwie członkowskim; jeżeli termin upływa w sobotę, niedzielę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu liczy się następny dzień roboczy.*

Artykuł 12

Środki przejściowe

Do dnia ... [trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i z odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, przedstawia Radzie wspólny plan wdrażania – w którym ocenia wszelkie stwierdzone niedociągnięcia i wymagane etapy operacyjne – w celu zapewnienia, by państwa członkowskie były odpowiednio przygotowane do wykonywania rozdziału II niniejszego rozporządzenia do dnia ... [pierwszy dzień dwudziestego piątego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], i informuje o nim Parlament Europejski.

Na podstawie tego wspólnego planu wdrażania do dnia ... [sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie, przy wsparciu Komisji i odpowiednich organów i jednostek organizacyjnych Unii, opracowuje krajowy plan wdrażania określający działania i harmonogram ich realizacji. Każde państwo członkowskie kończy realizację swojego planu do dnia ... [pierwszy dzień dwudziestego piątego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]].

Do celów wykonania niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą korzystać ze wsparcia ze strony odpowiednich organów i jednostek organizacyjnych Unii, a fundusze unijne mogą udzielać państwom członkowskim wsparcia finansowego, zgodnie z aktami prawnymi regulującymi działanie tych organów i jednostek organizacyjnych oraz funduszy.

Komisja ściśle monitoruje realizację krajowych planów wdrażania.

Artykuł 13

Monitorowanie i ocena

Do ... [dwa lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], a następnie co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich i w stosownych przypadkach proponuje zmiany.

Na wniosek Komisji państwa członkowskie przesyłają jej informacje niezbędne do opracowania przez nią sprawozdania nie później niż ... [dziewięć miesięcy przed datą określoną w akapicie pierwszym].

Artykuł 14

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od [*dwa lata* od dnia wejścia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

26.3.2024

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE PODSTAWY PRAWNEJ

Juan Fernando López Aguilar
Przewodniczący
Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie podstawy prawnej wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ustanowienia powrotowej procedury granicznej i zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1148 (COM(2016)0467 – C9-0039/2024 – 2016/0224B(COD))

Szanowny Panie Przewodniczący!

W piśmie z 15 lutego 2024 r.¹ przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) zwrócił się do Komisji Prawnej (JURI), zgodnie z art. 40 ust. 2 Regulaminu, o wydanie opinii w sprawie adekwatności m.in. podstawy prawnej wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia powrotowej procedury granicznej i zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1148 (zwanego dalej „proponowanym rozporządzeniem”).

Komisja JURI rozpatrzy powyższą kwestię na posiedzeniu nadzwyczajnym 11 marca 2024 r.

I – Kontekst

W grudniu 2023 r. Parlament Europejski i Rada osiągnęły wstępne porozumienie w sprawie wniosków ustawodawczych zawartych w nowym pakcie o migracji i azylu², który Komisja przedstawiła we wrześniu 2020 r. Częścią tego paktu był również zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylającego dyrektywę 2013/32/UE³ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie procedury azylowej”) oraz wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i spowodowane działaniem siły wyższej w dziedzinie migracji i azylu⁴ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie sytuacji kryzysowych”).

W następstwie wstępnego porozumienia służby prawne Parlamentu Europejskiego i Rady zostały poproszone o ocenę wyników negocjacji międzyinstytucjonalnych oraz o

¹ D(2024)5159.

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący nowego paktu o migracji i azylu (COM(2020) 609 z 23.9.2020).

³ COM(2016) 467 z dnia 13 lipca 2016 r. i zmieniony COM(2020) 611 z dnia 23 września 2020 r. (2016/0224A(COD)).

⁴ COM(2020) 613 z dnia 23 września 2020 r. (2020/0277(COD)).

przedstawienie zaleceń technicznych mających na celu zapewnienie przestrzegania funkcjonowania i spójności dorobku Schengen.

Po przeprowadzeniu oceny służby prawne zaleciły usunięcie przepisów mających znaczenie dla dorobku Schengen i włączenie ich do odrębnego aktu prawnego. Wynikiem tego było proponowane rozporządzenie, które zasadniczo zawiera przepisy dotyczące powrotowej procedury granicznej, wynegocjowane i wstępnie uzgodnione w ramach rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, wraz z odstępstwami od rozporządzenia w sprawie sytuacji kryzysowych oraz zmianami do Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2021/1148⁵. Na posiedzeniu Grupy Kontaktowej ds. Azylu z udziałem pięciu rotacyjnych prezydencji Rady⁶ Parlament Europejski i Rada tymczasowo zatwierdziły to zalecenie i wynikające z niego proponowane rozporządzenie w formie projektu odrębnego aktu. Następnie komisja LIBE zwróciła się do komisji JURI o opinię w sprawie adekwatności art. 77 ust. 2 i art. 79 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) jako podstawy prawnej proponowanego rozporządzenia.

II – Stosowne artykuły Traktatu

Rozdział 2 („Polityki dotyczące kontroli granicznej, azylu i imigracji”) w tytule V części trzeciej TFUE brzmi m.in. (podkreślenie dodane):

Artykuł 77

(dawny artykuł 62 TWE)

1. Unia rozwija politykę mającą na celu:

- a) zapewnienie braku jakiegokolwiek kontroli osób, niezależnie od ich obywatelstwa, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych;*
- b) zapewnienie kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych;*
- c) stopniowe wprowadzanie zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi.*

2. Do celów ustępu 1 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, przyjmują środki dotyczące:

- a) wspólnej polityki w zakresie wiz i innych dokumentów uprawniających do krótkiego pobytu;*
- b) kontroli, którym podlegają osoby przekraczające granice zewnętrzne;*

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 48).

⁶ Format ustanowiony w ramach podpisanego we wrześniu 2022 r. wspólnego planu działania PE i Rady dotyczącego negocjacji w sprawie WESA oraz nowego paktu o migracji i azylu.

- c) warunków swobodnego przemieszczania się obywateli państw trzecich, w krótkim okresie, na terytorium Unii;*
- d) wszelkich środków niezbędnych dla stopniowego wprowadzania zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi;*
- e) braku jakiegokolwiek kontroli osób, niezależnie od ich obywatelstwa, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych.*

(...)

*Artykuł 79
(dawny artykuł 63 punkty 3 i 4 TWE)*

- 1. Unia rozwija wspólną politykę imigracyjną mającą na celu zapewnienie, na każdym etapie, skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, sprawiedliwego traktowania obywateli państw trzecich przebywających legalnie w Państwach Członkowskich, a także zapobieganie nielegalnej imigracji i handlowi ludźmi oraz wzmocnione ich zwalczanie.*
- 2. Do celów ustępu 1 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, przyjmują środki w następujących dziedzinach:*
 - a) warunki wjazdu i pobytu, jak również normy dotyczące procedur wydawania przez Państwa Członkowskie długoterminowych wiz i dokumentów pobytowych, w tym do celów łączenia rodzin;*
 - b) określenie praw obywateli państw trzecich przebywających legalnie w Państwie Członkowskim, w tym warunków dotyczących swobody przemieszczania się i pobytu w innych Państwach Członkowskich;*
 - c) nielegalna imigracja i nielegalny pobyt, w tym wydalenie i odsyłanie osób przebywających nielegalnie;*
 - d) zwalczanie handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi.*

(...)

III – Orzecznictwo TSUE w sprawie wyboru podstawy prawnej

Trybunał Sprawiedliwości tradycyjnie uznaje kwestię właściwej podstawy prawnej za zagadnienie o znaczeniu konstytucyjnym, które gwarantuje zgodność z zasadą przyznania kompetencji (art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej) oraz określa charakter i zakres kompetencji Unii⁷.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wybór podstawy prawnej aktu Unii nie zależy od tego, na czym – zdaniem danej instytucji – polega realizowany cel, lecz musi zostać dokonany na

⁷ Opinia 2/00 („protokół kartageński”), ECLI:EU:C:2001:664, pkt 5.

podstawie obiektywnych kryteriów mogących podlegać kontroli sądowej, w tym w szczególności na podstawie celu i treści danego aktu⁸.

Jeżeli analiza danego aktu wykaże, że wyznaczono mu dwa cele lub że ma on dwa elementy składowe i jeden z tych celów lub elementów składowych można zidentyfikować jako główny lub dominujący, podczas gdy drugi jest jedynie pomocniczy, wówczas ten akt należy wydać na jednej podstawie prawnej, tj. na tej podstawie, która wymagana jest z racji głównego lub dominującego celu lub elementu składowego⁹. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeżeli zostanie ustalone, że dany akt służy jednocześnie realizacji większej liczby celów, które są ze sobą nierozzerwalnie związane, przy czym żaden z celów nie jest drugorzędny ani pośredni w stosunku do pozostałych, taki akt można oprzeć na odpowiadających im różnych podstawach prawnych¹⁰. Jest to jednak możliwe tylko wtedy, gdy procedury ustanowione dla odpowiednich podstaw prawnych nie są sprzeczne z uprawnieniami Parlamentu Europejskiego ani ich nie naruszają¹¹.

IV – Cel i treść proponowanego rozporządzenia

Wyjaśnienia dotyczące celu proponowanego rozporządzenia można znaleźć w uzasadnieniu zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, który Komisja przedstawiła w 2020 r. w ramach nowego paktu o migracji i azylu. Komisja oświadczyła tam, że „nie uważa za konieczne wprowadzenia daleko idących zmian do wniosku z 2016 r., w sprawie którego współprawodawcy już poczynili znaczące postępy”, lecz że wprowadziła „ukierunkowane zmiany do wniosku z 2016 r., które mają zaradzić [...] konkretnym problemom, a także – wraz z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia wprowadzającego kontrole przesiewowe – zapewnić realizację celów i płynne powiązanie między wszystkimi etapami procesu migracji, od przybycia do rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu i, w stosownych przypadkach, przeprowadzenia powrotu” (podkreślenia dodano). Podczas kontroli przesiewowej migranci byłiby rejestrowani oraz poddawani kontroli tożsamości, stanu zdrowia i ryzyka dla bezpieczeństwa. Następnie byłiby kierowani do „odpowiedniej procedury azylowej, odmowy wjazdu lub powrotu”. Ustalano by ponadto, czy wniosek o udzielenie azylu powinien być rozpatrzony bez zezwolenia osobie, która go złożyła, na wjazd na terytorium państwa członkowskiego, a więc w granicznej procedurze azylowej, czy też w zwykłej procedurze azylowej. W przypadku zastosowania granicznej procedury azylowej i stwierdzenia, że dana osoba nie wymaga ochrony międzynarodowej, następowalaby graniczna procedura powrotu.

Zgodnie z tą koncepcją procedury na granicy Komisja zmieniła rozporządzenie w sprawie procedury azylowej, włączając do niego przepisy dotyczące powrotów obywateli państw trzecich przewidujące utworzenie procedury granicznej służącej przeprowadzaniu takich powrotów, i dodała art. 79 ust. 2 lit. c) TFUE jako podstawę prawną tego rozporządzenia. W pierwszym podpunkcie dotyczącym podstawy prawnej w pkt 2 uzasadnienia zmienionego w

⁸ Sprawa C-300/89, Komisja przeciwko Radzie („Ditlenek tytanu”), ECLI:EU:C:1991:244, pkt 10.

⁹ Sprawa C-137/12, Komisja przeciwko Radzie, ECLI: EU:C:2013:675, pkt 53 oraz przywołane tam orzecznictwo;

¹⁰ Sprawa C-300/89, pkt 13 i 17; sprawa C-42/97, Parlament przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:1999:81, pkt 38; opinia 2/00, pkt 23; sprawa C-94/03, Komisja przeciwko Radzie („Konwencja rotterdamska”), ECLI:EU:C:2006:2 oraz sprawa C-178/03, Komisja przeciwko Parlamentowi i Radzie, ECLI:EU:C:2006:4, pkt 36 i 43.

¹¹ Sprawa C-300/89, pkt 17–25; sprawa C-268/94, Portugalia przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:1996:461.

2020 r. wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie procedury azylowej Komisja wyjaśniła, że podstawą prawną rozporządzenia w sprawie procedury azylowej są „art. 78 ust. 2 lit. d) i art. 79 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przewidziano w nich przyjmowanie środków dotyczących wspólnych procedur przyznawania i pozbawiania jednolitego statusu azylu lub ochrony uzupełniającej, a także nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym wydalania i odsyłania osób przebywających w UE nielegalnie”, a także wyjaśniła, że konieczne jest „ dodanie drugiej podstawy prawnej, przewidującej przepisy szczegółowe regulujące powrót osób ubiegających się o udzielenie azylu, których wnioski odrzucono, w szczególności dotyczące łącznego wydawania decyzji nakazującej powrót zaraz po decyzji odmownej w sprawie wniosku, łącznych środków zaskarżenia takich decyzji oraz płynnych procedur granicznych w zakresie azylu i powrotów”.

Podczas negocjacji międzyinstytucjonalnych współpracownicy wstępnie uzgodnili graniczną procedurę powrotu w kontekście rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, w tym art. 41g i 41h odnoszące się, odpowiednio, do granicznej procedury powrotu i do stosowania środka detencyjnego. Na końcowych etapach współpracownicy uzgodnili jednak, że ze względu na tzw. zmienną geometrię Schengen proponowane rozporządzenie należy podzielić na dwa: pierwszy tekst (tj. rozporządzenie w sprawie procedury azylowej) zawierałby wszystkie przepisy ustanawiające wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii; usunięto by z niego przepisy dotyczące granicznej procedury powrotu i włączono by je do drugiego tekstu (proponowanego rozporządzenia, którego dotyczy niniejsza opinia).

Rezultatem jest odrębny akt mający na celu „usprawnienie, uproszczenie i zharmonizowanie ustaleń proceduralnych obowiązujących w państwach członkowskich poprzez ustanowienie granicznej procedury powrotu”. Motywy proponowanego rozporządzenia stanowią również, że „aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej”. Proponowane rozporządzenie precyzuje też związek z dyrektywą w sprawie „zwykłych” powrotów¹². Ustanawia przepisy dotyczące stosowania środka detencyjnego wobec osób, które nie mają już prawa do pozostania ani nie mają zezwolenia na pozostanie, które to przepisy mają na celu uniemożliwienie tym osobom wjazdu na terytorium i przeprowadzenie powrotu. Powrotowa procedura graniczna powinna również „w sytuacji kryzysowej [...] ułatwiać przeprowadzenie powrotu nielegalnie przebywających na terytorium danego państwa obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, których wniosek został odrzucony [...] i którzy nie mają prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie”. Odzwierciedlono to w artykułach, w szczególności w art. 4, 5 i 6 odnoszących się, odpowiednio, do granicznej procedury powrotu, do stosowania środka detencyjnego i do środków mających zastosowanie do granicznej procedury powrotu w sytuacjach kryzysowych.

Wreszcie, proponowane rozporządzenie zmienia też Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2021/1148¹³ (art. 9), aby umożliwić jego uruchamianie w celu udzielenia państwom

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 48).

członkowskim wsparcia w stosowaniu proponowanego rozporządzenia.

V – Analiza

Proponowane rozporządzenie zasadniczo zawiera artykuły odpowiadające dawnym art. 41g i 41h rozporządzenia w sprawie procedury azylowej (art. 4 i 5 proponowanego rozporządzenia) oraz art. 14 rozporządzenia w sprawie sytuacji kryzysowych (art. 6 proponowanego rozporządzenia), wraz z odpowiednimi motywami. Wszystkie te przepisy dotyczą powrotów obywateli państw trzecich i stanowiły pierwotnie część konwencji z Schengen (art. 23 i 24) na mocy tytułu II rozdział VI „Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych i przepływ osób”. Stanowią one zatem bezsporną część dorobku Schengen, lecz nie zostały ujęte w akcie prawnym mającym znaczenie dla dorobku Schengen.

Zasadnicze znaczenie ma zachowanie operacyjności i spójności dorobku Schengen¹⁴, a także jego pełnej zgodności z odpowiednimi protokołami WSiSW¹⁵ oraz z umowami o uczestnictwie w dorobku prawnym Schengen zawartymi przez Unię z Norwegią, Islandią, Szwajcarią i Liechtensteinem. Ponadto wszystkie powroty obywateli państw trzecich ze strefy Schengen należy uznać za rozwinięcie dorobku Schengen, ponieważ wszyscy obywatele państw trzecich wjeżdżający do strefy Schengen podlegają jednolitym warunkom wjazdu określonym w kodeksie granicznym Schengen.

Graniczną procedurę powrotu, w tym w sytuacjach kryzysowych, należy zatem również postrzegać jako część dorobku Schengen związanego ze zintegrowanym zarządzaniem granicami. Wydaje się zatem, że przepisy te zostały teraz słusznie włączone, wraz z odpowiednimi motywami, do odrębnego aktu prawnego mającego znaczenie dla dorobku Schengen i prawidłowo oparte na art. 79 ust. 2 lit. c) TFUE.

Ponadto proponowane rozporządzenie zawiera również zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/1148 służące zmianie Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej, tak by uruchamiano go w celu udzielania państwom członkowskim wsparcia w zapewnianiu silnego i skutecznego europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi. Art. 77 ust. 2 TFUE stanowi podstawę prawną środków dotyczących m.in. kwestii takich jak wizy, odprawy graniczne, zintegrowany system zarządzania granicami Unii oraz brak kontroli na granicach wewnętrznych. Wydaje się zatem, że artykuł ten został prawidłowo zastosowany jako uzupełnienie art. 79 ust. 2 lit. c) TFUE, ponieważ zamierzone cele są ze sobą nierozzerwalnie związane, a żaden z nich nie jest jedynie drugorzędny czy pośredni w stosunku do drugiego. Zastosowanie podwójnej podstawy prawnej byłoby zatem zgodne z kryteriami, o których mowa w pkt III niniejszego dokumentu.

¹⁴ Zob. m.in. wyrok z dnia 26 października 2010 r. w sprawie C-482/08, Zjednoczone Królestwo przeciwko Radzie (VIS), ECLI:EU:C:2010:631, pkt 48, w którym Trybunał wskazuje na „konieczność spójności [...] dorobku [Schengen], a także konieczność zachowania tej spójności w razie możliwej ewolucji tego dorobku”; zob. także pkt 49–58 tego wyroku.

¹⁵ Protokoły (nr 19) w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz (nr 22) w sprawie stanowiska Danii.

VI – Podsumowanie i zalecenie

Na posiedzeniu 11 marca 2024 r. Komisja Prawna postanowiła zatem – 17 głosami za, przy braku głosów przeciw i jednym głosem wstrzymującym się¹⁶ – wydać zalecenie dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, zgodnie z którym art. 79 ust. 2 lit. c) oraz 77 ust. 2 TFUE wydają się właściwą podstawą prawną proponowanego rozporządzenia.

Z wyrazami szacunku

Adrián Vázquez Lázara

¹⁶ W trakcie głosowania końcowego obecni byli: Adrián Vázquez Lázara (przewodniczący), Marion Walsmann (wiceprzewodnicząca), Lara Wolters (wiceprzewodnicząca), Alessandra Basso, Ilana Cicurel, Ibán García Del Blanco, Pascal Durand, Daniel Freund (za Sergeya Lagodinsky'ego zgodnie z art. 209 ust. 7 Regulaminu), Heidi Hautala, Pierre Karleskind, Gilles Lebreton, Maria-Manuel Leitão-Marques, Karen Melchior, Sabrina Pignedoli, René Repasi, Franco Roberti, Michaela Šojdrová (za Jiříego Pospíšila zgodnie z art. 209 ust. 7 Regulaminu), Axel Voss, Javier Zarzalejos.

**ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCA
OTRZYMAŁ INFORMACJE**

Sprawozdawca oświadcza na własną odpowiedzialność, że nie otrzymał żadnych informacji od podmiotu lub osoby, które należałoby wymienić w tym załączniku zgodnie z art. 8 załącznika I do Regulaminu.

PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Tytuł	Ustanowienie procedury powrotowej na granicy i zmiana rozporządzenia (UE) 2021/1148
Odsyłacze	COM(2016)0467 – C9-0039/2024 – 2016/0224B(COD)
Data przedstawienia Parlamentowi	13.7.2016
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 29.2.2024
Sprawozdawcy Data powołania	Fabienne Keller 9.11.2020
Zastrzeżenia do podstawy prawnej Data wydania opinii JURI	JURI 11.3.2024
Data przyjęcia	14.2.2024
Wynik głosowania końcowego	+ : 40 - : 23 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Abir Al-Sahlani, Konstantinos Arvanitis, Malik Azmani, Pietro Bartolo, Vladimír Bilčík, Malin Björk, Vasile Blaga, Ioan-Rareș Bogdan, Karolin Braunsberger-Reinhold, Saskia Bricmont, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Patricia Chagnon, Lena Düpont, Cornelia Ernst, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Marina Kaljurand, Assita Kanko, Fabienne Keller, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Erik Marquardt, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Emil Radev, Karlo Ressler, Isabel Santos, Birgit Sippel, Sara Skytvedal, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Tomas Tobé, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Patricia Caro Maya, Romeo Franz, Balázs Hidvéghi, Leopoldo López Gil, Jaak Madison, Matjaž Nemeč, Carina Ohlsson, Philippe Olivier, Róza Thun und Hohenstein, Dragoș Tudorache, Charlie Weimers, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Mathilde Androuët, Laura Ballarín Cereza, Chiara Gemma, Svenja Hahn, Antonio López-Istúriz White, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Nacho Sánchez Amor, Michal Wiezik
Data złożenia	4.4.2024